

NHỮNG ĐẦY TÓ CỦA ĐẢNG CHRIST

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 3:16–4:6

“16 Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? 17 Vì có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ. 18 Chớ ai tự dối mình: nếu có ai trong vòng anh em tưởng mình khôn ngoan theo cách đời này, hãy trở nên dại dột, để được nên khôn ngoan; 19 vì sự khôn ngoan đời này trước mặt Đức Chúa Trời là sự dại dột. Như có chép rằng: Ấy là Chúa bắt những kẻ khôn ngoan trong mưu kế họ. 20 Lại rằng: Chúa thông biết ý tưởng của người khôn ngoan; Ngài biết ý tưởng họ đều là vô ích. 21 Vậy, chớ ai khoe mình về loài người, vì mọi sự đều thuộc về anh em: 22 hoặc Phao-lô, hoặc A-bô-lô, hoặc Sê-pha, hoặc thế gian, hoặc sự sống, hoặc sự chết, hoặc những sự bây giờ, hoặc những sự hầu đến. Hết thấy mọi sự đều thuộc về anh em, anh em thuộc về Đảng Christ, Đảng Christ thuộc về Đức Chúa Trời.

1 Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của Đảng Christ, và kẻ quản trị những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời. 2 Và lại, cái điều người ta trông mong nơi người quản trị là phải trung thành. 3 Về phần tôi, hoặc bị anh em xử đoán, hoặc bị tòa án nào của loài người xử đoán, tôi cũng chẳng lấy làm quan hệ gì. Chính tôi chẳng tự xử đoán mình nữa; 4 vì tôi chẳng thấy mình có điều gì đáng tội, nhưng tôi cũng không nhờ sự đó mà được xưng là công bình: Đáng xử đoán tôi, ấy là Chúa. 5 Vậy, chớ xét đoán sớm quá, hãy đợi Chúa đến; chính Chúa sẽ tỏ những sự giấu trong nơi tối ra nơi sáng, và bày ra những sự toan định trong lòng người; bây giờ, ai nấy sẽ bởi Đức Chúa Trời mà lãnh sự khen ngợi mình đáng lãnh.”

Gợi ý bài học: Đây là một phân đoạn rất quan trọng về Hội Thánh, sự hiệp một, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời và thái độ đối với những người hầu việc Chúa.

1. Hội Thánh là Đền Thờ của Đức Chúa Trời (3:16-17)

Phao-lô nhắc nhở các tín hữu: " Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao?" Trong ngữ cảnh này, chữ "anh em" là số nhiều, chỉ cả cộng đồng Hội Thánh, không chỉ từng cá nhân. Hội Thánh trở thành Đền Thờ sống động của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ở giữa dân Ngài. Đức Thánh Linh ngự trong dân Ngài. Vì vậy, bất cứ ai gây chia rẽ, bè phái, phá hoại sự hiệp một của Hội Thánh đều đang làm ô uế Đền Thờ của Đức Chúa Trời. Đây là lý do Phao-lô cảnh báo rất nghiêm khắc: " Vì có ai phá hủy đền thờ của Đức

Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ." Điều này cho thấy Đức Chúa Trời rất xem trọng sự thánh khiết và sự hiệp một của Hội Thánh.

2. Khôn ngoan thật bắt đầu từ việc nhận mình khờ dại (3:18-20)

Người Cô-rinh-tô rất thích triết học, tài hùng biện và sự khôn ngoan của thế gian. Nhưng Phao-lô nói: Muốn trở nên khôn ngoan trước mặt Đức Chúa Trời, trước hết phải chấp nhận mình là khờ dại trước mặt thế gian. Đối với thế gian: Tha thứ là khờ dại, Khiêm nhường là yếu đuối, Vác thập tự giá là thất bại. Nhưng đối với Đức Chúa Trời: Thập tự giá chính là quyền năng sự cứu rỗi. Sự vâng lời chính là khôn ngoan. Sự khiêm nhường chính là con đường dẫn đến vinh hiển. Ngày nay khi một Cơ Đốc nhân: Từ bỏ tội lỗi, Sống trung thực, Yêu thương người khó yêu, Chọn vâng lời Chúa hơn lợi ích cá nhân...thì thế gian có thể cho là dại dột. Nhưng đó chính là sự khôn ngoan từ Thiên Thượng.

3. Đừng thần tượng hay xét đoán người hầu việc Chúa (3:21-23)

Tại Hội Thánh Cô-rinh-tô xuất hiện sự chia rẽ các nhóm: "Người thuộc về Phao-lô" "Người thuộc về A-bô-lô", "Người thuộc về Sê-pha" và thậm chí "Người thuộc về Đấng Christ". Họ bắt đầu so sánh, đề cao người này và hạ thấp người kia. Phao-lô nhắc nhở hội thánh rằng: Tất cả những người ấy chỉ là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Không ai là trung tâm ngoài Chúa Giê-xu Christ. Điều này rất thực tế cho Hội Thánh ngày nay đó là đôi khi chúng ta: Quá thần tượng một mục sư. Quá yêu thích một diễn giả. Hoặc quá dễ phê bình một người hầu việc Chúa. Nhưng mọi đầy tớ Chúa đều có giới hạn. Mỗi người được giao một công việc khác nhau trong vườn nho của Đức Chúa Trời. Có những người: Bề ngoài rất thành công nhưng động cơ không đúng. Có những người âm thầm phục vụ nhưng vô cùng trung tín. Con người khó thấy được điều đó. Nhưng Chúa thấy tất cả. Phao-lô khuyên hội thánh Cô-rinh-tô cũng như mỗi chúng ta ngày hôm nay là Quyền phán xét cuối cùng thuộc về Đức Chúa Trời. Phao-lô nói: "Đấng xử đoán tôi, ấy là Chúa." Ông không sống và hầu việc Chúa dựa trên: Lời khen của con người. Lời chê của con người. hay cảm nhận chủ quan của chính mình. Bởi vì chỉ Đức Chúa Trời mới thấy được: Động cơ thật. Tâm lòng thật. Hay ý định kín giấu trong lòng người. Đây là trọng tâm của đoạn Kinh Thánh. Nên Phao lô kêu gọi chúng ta "Chớ xét đoán điều chi sớm quá. Hãy để Chúa là Đấng phán xét cuối cùng."

Câu hỏi áp dụng bài học:

Tôi đang góp phần xây dựng hay làm tổn thương Hội Thánh?

Tôi đang sống theo sự khôn ngoan của Chúa hay của thế gian?

Khi phải lựa chọn giữa: sự vâng lời hay thuận tiện? Khiêm nhường hay tự cao?

Hy sinh hay ích kỷ? Tôi đang chọn con đường nào?

Chúng ta có đang ngồi trên ghế của quan án để phán xét những người hầu việc Chúa và gây chia rẽ hội thánh của Chúa không?

Lời cầu nguyện: Lạy Chúa, con cảm ơn Ngài một buổi sáng được đến với Lời Chúa. Cảm ơn Chúa đã kết nối chúng con và kêu gọi chúng con trở nên một trong hội thánh của Ngài. Mỗi chúng con trở nên đền thờ nơi Chúa vui ngự. Xin Chúa ban sự khôn ngoan để chúng con giữ sự hiệp một và sự thánh khiết của thân thể Chúa. Xin giúp con trung tín thực hiện công việc được giao phó và dạy con biết tôn trọng những mục sư mà Ngài bổ nhiệm như những người làm công việc quý báu của Chúa. Con Cầu nguyện trong danh của Chúa Giê-su Christ. Amen.